

VÁCLAV CIBULA: PRAŽSKÉ POVĚSTI

O golemovi

Čas míjel a znovu se zdvíhaly vlny nenávisti proti obyvatelům uliček v okolí Staronové synagogy. Rabín Löw viděl, že vlastní silou nemůže odvrátit všechna příkří od svého lidu, a dlouhé noci přemýšlel s hlavou v dlaních, jak a kde by našel účinnou pomoc.

Jedné noci usnul únavou a ve snu se mu zjevil nápis. Vytvoř z hlíny tvora, který ti bude pomáhat proti všem nepřátelům!

Rabín se probudil, znovu se posadil ke knihám a listoval v nich tak dlouho, až jeho oči utkvěly na zažloutlém papíře starého chaldejského rukopisu. Opět a opět četl každou řádku a nakonec si pozorně opsal několik slov na proužek pergamenu. (...)

Když skončil žák sedmý okruh, vystřídal ho sám rabín. Po sedmé obchůzce se zastavil, otevřel golemovi ústa a vsunul mu pod jazyk pergamenový lístek s tajemným nápisem. V tu chvíli se hliněný panák pohnul, rozhlédl se a pomalu vstal; a byl tak veliký, že převyšoval vysokého rabína o hlavu. Oblékli ho do oděvu, jaký nosívali sluhoty v synagoze, a dlouho si ho prohlíželi.

Tak se zrodil živý tvor ze čtyř živlů: ze země, ohně, vody a vzduchu. Podobal se člověku k nerozeznání, avšak jedno mu přece jen chybělo: golem neuměl mluvit, neboť ani moudrý rabín neovládal všechna tajemství, a tajemství řeči je ze všech tajemství největší. (...)

Ve dne seděl golem na dřevěné lavici v kuchyni anebo pomáhal rabínovi v synagoze, v noci procházel ulicemi ghettka a hlídala. Jakmile uviděl, že se někdo chystá škodit rabínovým lidem nebo že se někde děje nějaká nepravost, hned zakročil; většinou stačilo, že se jen ukázal, a už noční ptáčkové s nečistým svědomím hledali spásu v útěku. Před velikými svátky, když bylo nebezpečí největší, zavěšoval rabín golemovi kolem krku proužek jelení kůže s tajnými znaky, jež činily golema neviditelným. (...)

Když se to stalo, zavolal rabín svého zetě i žáka, s nimiž před časem uhnětl golema z hlíny na vltavském břehu, a všichni tři vystoupili na půdu, kde odpočíval golem.

Na pokyn rabínův se mu postavili za hlavu a pozpátku odříkali posvátnou větu o stvoření člověka. Při jejich slovech dýchala golem stále pomaleji a pomaleji, až se ztišil jako v hlubokém spánku. Jeho pán se nad ním sklonil, vyjmul mu z úst šém a golem přestal dýchat.

Rabín ho obešel sedmkrát pozpátku a po něm tak učinil i jeho žák; při každém kroku golemovi kůže šedla a šedla, až se proměnila v obyčejnou hlínu, a když ho obešel sedmkrát i rabínův zetě, začal se povrch golemova těla drolit a praskat.

1. Zakroužkuj hlavní postavu. Proč je tato postava hlavní?

golem / Löw

2. Proč a jak byl golem stvořen?

Proč?

Jak?

3. Odpovídá golem z následujícího obrázku golemovi z ukázky? Proč?

ANO – NE

4. Co mají společného výrazy „rabín“, „synagoga“ a „ghetto“, jež se objevují v textu?

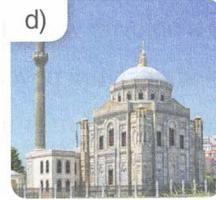
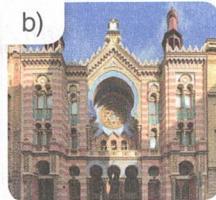
5. Vysvětli následující výrazy.

rabín

synagoga

ghetto

6. Na kterém z následujících obrázků je Staronová synagoga z textu?

7. Rozhodni o pravdivosti následujících tvrzení.

Opět se zdvíhaly vlny nenávisti proti Židům.

PRAVDA / LEŽ

Vlastní silou golem neodvrátí všechna příkoří od svého lidu.

PRAVDA / LEŽ

Golem ve dne seděl na dřevěně lavici v synagoze.

PRAVDA / LEŽ

Golem v noci procházel ulicemi ghetto a hlídal.

PRAVDA / LEŽ

Když měl golem kolem krku zavěšený proužek jelení kůže, byl neviditelný.

PRAVDA / LEŽ

Rabín, jeho zeť a snacha vystoupili za golemem na půdu.

PRAVDA / LEŽ

Golem dýchal pomaleji, jakoby usnul.

PRAVDA / LEŽ

K propůjčení života golemovi byl mimo jiné třeba tzv. šém.

PRAVDA / LEŽ

8. Doplň následující věty.

Jakmile golem uviděl, že se někdo chystá Židům škodit, Většinou stačilo, Rabín golemovi kolem krku zavěšoval proužek jelení kůže právě tehdy, když ,

9. Za jakým účelem autor použil vyjádření „Opět a opět četl každou rádku“?

10.

Co znamená slovo „zeť“?